

golske Races karakteristiske Kendetegn, de skæve Øjne. Det mærkeligste ved Mændene er det lange tykke Haar, som paa nogle naaede til Fingerspidserne, paa andre endog til Hælene. Ainoerne er meget fredelige, men i Sæder og Skikke højt ukultiverede. De holder med største Haardnakkethed fast ved deres gamle primitive Sæder. Husene bestaar af usle Straahytter, som kun har et Rum, hvori en Forhøjning paa de tre Sider tjener til Siddeplads om Dagen og om Natten til Sovested. I Midten af Huset er der lavet en lille Arne af Sten, Huset har kun et Vindue, som vender mod Øst, hvilket man imidlertid ikke tør benytte, da det er forbeholdt Guderne. Ikke for nogen Pris vilde en Aino falde paa at se ud ad Vinduet, og at se ind ad det i Rummet gælder næsten for at være en Forbrydelse.

Det øde ufrugtbare Land yder kun Ainoen en kummerlig Tilværelse. Han jager og fisker, men maa afgive en stor Del af Fangsten til Japanerne. Ainoerne har en Konge, som modtog den Rejsende med al mulig Æresbevisning i sin Hytte. Han var iført en Statsdragt og havde en Krone af Fyrrespaaner med en Broncebjørn i Toppen paa Hovedet. For mange Hundrede Aar siden var Aiofolket uafhængigt; enhver Stamme havde sin Høvding, og en Konge herskede over hele Folket, men saa tog Japanerne Landet fra dem efter haarde Kampe. Japan bekymrer sig ikke stort om Folket og gør intet for at forbedre deres Kaar, saaledes at det stadig gaar tilbage for dem, og de uddør langsomt. Deres Antal sættes nu kun til 20,000. Kvindens Stilling hos dem er ikke misundelsesværdig, de hylder Flerkoneriet og behandler Kvinderne med Ringægt. De maa deltage i alt Arbejde, Husbygning, Fiskeriet etc.; de bærer endog den største Byrde af Arbejdet og yder endda ogsaa deres Herrer enhver Art personlig Tjeneste. Møder en Mand en Kvinde paa Gaden, gaar hun øjeblikkelig til Side for ham, bøjer sig dybt og holder Haanden for Munden for at hendes Aande ikke skal besmitte ham. Ainokvinderne tatoverer paa deres Overlæbe et stort Overskæg (denne Skik er meget gammel), og ingen Ainokvinde tør haabe paa at behage en Mand, før denne Tatovering, der er meget smertefuld og staar paa i over to Aar, er fuldført. Ainoerne er i højeste Grad overtroiske; de har en primitiv Religion, som er baseret paa Troen paa Tusinder af Aander, mest onde, der maa have Ofre baade Dag og Nat. Afbarkede Fyrrestammer med nogle derpaa befæstede Bjørnekranier tjener som Talisman mod mange Onder. Paa Grund af deres Fattigdom har de opfundet et Middel til uden for stor Bekostning at ofre til Guderne. Det første nedlagte Dyr skal nemlig ofres, men Ainoen bringer kun Skindet og spiser selv Kød. Den største Heltegærning er at indfange en levende Bjørneunge; den bliver betragtet som

Landsbyens Stolthed, fodres og passes, indtil den bliver godt fed, hvorpaa den steges og spises under en stor Folkefest. Skindet bringes til Offerstedet, hvor det ophænges paa en Fyrrestang og bliver hængende der saa længe, der er en Trævl af det tilbage.

Sebu Floden i Marokko. En fransk Ekspedition under Dr. Samné har for nylig anstillet en omhyggelig Undersøgelse af Sebufloden i Henseende til dens Brugbarhed for Sejladsen, og det anses for bevist, at den kan besejles af fladbundede Trækskøjter paa en Strækning af c. 200 Km. fra dens Munding, samt at Navigation, undtagen ved Lavvande, vil være mulig indtil Fez. Man mener, at Floden vil kunne blive af stor Vigtighed for Samkvem med det Indre af Landet, og at Byer vil opstaa i dens Dal, der maaske bliver Marokkos Kornkammer. Muligheden for en Havn ved Sebus Munding drøftes ogsaa af Dr. Samné, og han fremhæver de Fordele, som Byen Medhija ved Udløbets venstre Bred, en By, hvis Historie dateres fra Føniciernes Tid, kan afgive. Barren, som spærrer for Flodmundingen, er den eneste Hindring, men den synes ikke uovervindelig. En Undersøgelse af Sebus Munding er bleven foretaget af Lieut. Dyé, vel kendt fra sin Deltagelse i Marchands Ekspd. igennem Afrika, der har anstillet hydrografiske Undersøgelser paa Vestkysten af Marokko (Geogr. Journ. Januar 1906. S. 90.)

Magnetiske Undersøgelser i Nord Pacific Oceanet. Briggen Galilee af San Francisco, et Træsejlskib paa c. 600 Tons Displacement er af Carnegie Institutionen i Washington bleven udrustet til at foretage magnetiske Undersøgelser i det stille Hav. I Beg. af August 1905 blev der foretaget magnetiske Obs. i Nærheden af Kysten ved San Francisco Bay; den 1. September sejlede Galilee til Hawaii og Midway Islands og var ventet tilbage til San Francisco den 1. Dec. I Beg. af 1906 vil Skibet gaa paa længere Togt, og skal da anstille Obs. i hele Nordpacific Oceanet (Geogr. Journ. Januar 1906. S. 92).

En Ø af Jærn. Paa Østkysten af Australien imellem Byerne Rockhampton og Mackay ligger den mærkelige lille Ø, der er helt af Jærn med Undtagelse af en lille Strimmel paa 60-120 Fod bred paa dens vestlige Ende og en Sandflade tværs over dens Nordende. Øen er 1320 Fod lang og 528 Fod bred, og dens højeste Punkt er 120 Fod over højeste Vandstand. Queensland geol. Survey anslaaer Ertsmængden til 2,250,000 Tons over laveste Vandstand (Bull. American geogr. S. H. 12 1905. S. 787).

Ny Literatur.

Europa.

Ergebnisse der Untersuchung der Hochwasser- verhältnisse im deutschen Rheingebiet. Auf Veranlassung der Reichskommission zur Untersuchung der Strom-

verhältnisse des Rheins und seiner wichtigsten Nebenflüsse und auf Grund der von den Wasserbaubehörden der Rheingebietsstaaten gelieferten Aufzeichnungen, bearbeitet und herausgegeben von dem Zentralbureau für Meteorologie und